

Poster, som ere opførte i Krigsministerens Budget. Krigsministeren, han kan ikke beklage sig; thi han har selv fremlagt Budgettet, og han maa altsaa være tilfreds med, at vi votere det saaledes, som han har fremlagt det. Nu siges det vel, at Loven ikke kan overholdes; ja, det bliver nu først Krigsministerens Sag at sørge for Lovens Overholdelse, eller dernæst, hvis den ikke kan overholdes, bør han godtgøre for Statsrevisionen, at den ikke kan overholdes og hvorfor den ikke kunde overholdes. Derved har man opnaaet, at der er et Udgangspunkt, man kan holde sig til; Krigsministeren skal da paavise Hjæmmel, hvor han afsviger fra det Udkast, han selv har opstillet. Saaledes som Udvalget har stillet Sagen, saa er der intet Udgangspunkt, men der kan skaffes og vælges, som man vil. Idetmindste har jeg ikke fundet, at der er nogen nærmere Begrænsning i Udvalgets Forslag med Hensyn til disse Summer; de ere opførte som runde Tal. Det eneste, man i Grunden kan faae ud af Ordene, det er, hvad der ligger i Overkrifterne, altsaa de Penge, som ere bevilgede til Høstskolen, de kunne ei bruges til Andet. Men derimod er der slet ingen Begrænsning med Hensyn til Fordelingen, med Hensyn til Gageringerne, med Hensyn til Lønningerne. Der kunde nu efter Forslagets Ord — jeg veed naturligvis, at det ingenlunde vilde falde nogen Minister ind at gjøre saadan Brug deraf — efter Forslagets Ord kunde man raade over disse Summer, som man fandt for godt, ved aldeles at forandre Lønningerne osv. Der er altsaa en stor Forskiel mellem Virkningen af Udkastets Antagelse og Antagelsen af Udvalgets Forslag. Og Forslaget forekommer mig, som sagt, dobbelt misligt, fordi den hele Motivering fra Udvalgets Side er bragt i Forbindelse med dette Haab om det velordnede Overflag — bragt i Forbindelse med mangfoldige Bemærkninger om den fremtidige Ordning af Budgettet. Hvis man nu altsaa vilde vente med at see paa Enkelthederne i Budgettet, som forelagdes, indtil de meget i Fremtiden indgribende Tanter fik en hensigtsmæssig Gjennemførelse, saa kan jeg ikke nægte, at man i længere Tid vil komme til at votere disse Summer aldeles iblinde. Det er muligt, at

man er nødt til at gaae iblinde; men jeg ønskede, at Udvalget, som hører til de Seende, havde søgt at bringe os Andre lidt mere Lys i denne Henseende.

N. Sørensen: Jeg troer, at det vil være overskødt, hvad det ærede Medlem af Comiteen ønskede om Fremførelse fra Menigclassen til Officerclassen; thi efter Budgettet maa der aabenbart aldeles ikke være Menige; men de maa være sprungne op i Officerclassen Allesammen (atter). Her tales slet ikke om nogen som helst Sum for Menigclassen, ikke om Brigadernes Antal, Bataillonernes Styrke og Compagniernes Størrelse — ikke et eneste Ord (Jo!). Ja, der tales, hvad jeg nu skal sige — der tales om Kasertering, om Brændsel og Lys; der staaer en Sum til Infanteriet, til Intendanturen, til Departementer osv.; der staaer Udgifterne specificeret for enhver Enkelt, men der staaer ikke, om der skal være nogen Menig eller slet Ingen, der staaer kun disse almindelige nysomtalte Benævnelser, Kaserneudgifter, Udgifter til Lys og Brænde osv., men hvem der skal forføre disse Udgifter, det staaer der ikke, ikke heller hvem der skal nyde det, kort sagt, man kan ikke deraf see, hvad Armee vi enten have eller skulde have, eller hvilken Anvendelse der skal gjøres af de store Summer, der ere opførte. Af den Besskaffenhed er Budgetbilaget til Udgifterne for Krigsministeriet.

B. Christensen: Jeg har været Medlem af det Udvalg, som har afgivet Betænkning ogsaa over denne Deel af Finantsloven, og jeg nægter ikke, at jeg havde aldrig troet, at der for en constitutionel Forsamling skulde være bleven forelaagt af en constitutionel Minister et Budget som det, den ærede Krigsminister har fundet sig foranlediget til her at forelægge os (Hør!). Men ikke desto mindre har jeg ikke vallet i at gaae den mildeste, og, som det forekommer mig, for Dieblicket eneste rette Vej, som vort Udvalgs Subcommittee har foreslaaet, og som for et Dieblisk siden er blevet angreben af den ærede Rigsdagsmand for Rjøge (Krieger). Jeg troede nemlig, at Forholdet til Udlandet i dette Dieblisk var af den Besskaffenhed, at det ikke blot var forsvarligt, men næsten nødvendigt, at vi taalte et saadant Forslag som det Krigsministeren